

Чінець А. І.,
старший лаборант кафедри гуманітарних
дисциплін та психології поліцейської діяльності,
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
м. Дніпро

Недря К. М.,
кандидат історичних наук, доцент,
завідувач кафедри гуманітарних дисциплін та
психології поліцейської діяльності,
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
м. Дніпро

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ПІДГОТОВКИ ЮРИСТІВ

На сучасному етапі розвитку суспільства, в умовах реформування вищої юридичної освіти все більшої актуальності набуває проблема якісної підготовки майбутніх юристів у вищих навчальних закладах. Поява нових суспільних потреб викликає необхідність зміни головного вектору в аспекті розвитку вищої юридичної освіти та вимагає спрямовувати вищі навчальні заклади до міжнародних стандартів вищої школи.

Саме тому, на сьогодні, вкрай актуальним є пошук та впровадження інноваційних методів в процесі підготовки майбутніх юристів, що полягає в розробленні сучасних перспективних дисциплін та введенні їх до навчальних планів, а також у пошуку новітніх технологій під час викладання зазначених дисциплін у вишах.

Питання, пов'язані з впровадженням інноваційних методів викладання у вищих юридичних школах знаходять своє відображення у наукових здобутках багатьох вітчизняних вчених, серед яких можна виділити Артикуца Н., Головка С., Вовка В., Сопілко І., Ткачук О., Ніколаєнко С., Хом'яченко В., Часова Т., Череватюка В., Хоцяновську Н. та інших.

Варто почати з того, що фахова підготовка правника зазнала суттєвої трансформації, яку пов'язують з формуванням нових галузей права, міждисциплінарністю сучасних правових знань та розширенням сфер правового регулювання. Незаперечним є той факт, що зазначені процеси здатні викликати проблеми, що пов'язані з освітньо-правовими явищами.

Так, оскільки, спектр знань та навичок здобувача вищої юридичної освіти розширився, вимоги до суб'єктів, які здійснюють освітньо-правову діяльність підвищились. При цьому, формування навичок дослідницького пошуку, виявлення творчості при вирішенні складних проблем у професійній діяльності, а також вироблення мотивації у студента до постійного самовдосконалення, шляхом отримання нових знань - все це і є головним завданням яке, на сьогодні, стоїть перед викладачами профільних юридичних вузів.

Випускники – юристи, мають розуміти, що їх майбутня професійна діяльність буде здійснюватися в умовах постійної конкуренції, адже кількість студентів, що здобувають вищу юридичну освіту за спеціальністю «Право» та «Правознавство» за

всіма освітньо-кваліфікаційними рівнями станом на 2019 рік сягає близько 104 565 осіб. У порівнянні з іншими спеціальностями це найвищий показник [1].

Окрім вищезазначеного, професія юриста вимагає постійного підвищення свого фахового рівня, шляхом здобуття нової кваліфікації, та/або перепрофілювання в юридичній діяльності. Все це пов'язано, в першу чергу, з серйозними професійними ризиками, які в свою чергу, можуть призвести до таких негативних наслідків, як втрати прибутку, посади або навіть іміджу.

Навчальний процес у сучасному університеті повинен здійснюватися «з урахуванням можливостей сучасних інформаційних технологій навчання та орієнтуватися на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення наукових знань, професійної мобільності та швидкої адаптації до змін у соціальнокультурній сфері, системі управління та організації праці в умовах ринкової економіки» [2].

Незаперечним є той факт, що методика викладання профільних юридичних дисциплін має широкий спектр загальнодидактичних та галузеводидактичних засобів, способів та прийомів. Попри це, на сучасному ринку освітніх послуг, визначальну роль відіграють активні та інтерактивні інноваційні методики навчання. Інноваційні методики викладання активізують роль всіх учасників відповідного навчального процесу, суттєво підвищують творчий компонент освіти, саме тому неабиякої актуальності набули такі сучасні концепції навчання, як проблемне та інтерактивне.

Таке навчання надає можливість студенту вступати у діалог не лише з товаришами, а й з викладачем, в тому числі ставити йому запитання, виконувати проблемні завдання, а також давати відповіді на запитання, що розвиватимуть аналітичне та критичне мислення. Під час такої творчої співпраці перед студентами відкривається можливість моделювати ситуації, оцінювати дії власної поведінки та поведінки однокурсників. З цього приводу, варто зазначити, що на широке впровадження у методиці викладання правових дисциплін заслуговує метод тренінгу, основною метою якого, є забезпечити студента належними вміннями, практичними знаннями, а також навичками, які є необхідними для виконання відповідних завдань шляхом закріплення або повторення конкретних дій.

Отже, підсумовуючи вищенаведене, можна дійти висновку, що модернізація системи підготовки юристів у вишах України має свої недоліки, які мають вирішуватись крізь призму сучасних вимог до професії юриста, потреб суспільства, а також якісного зарубіжного досвіду викладання. Необхідним є поєднати класичні методи викладання з інноваційними, що у свою чергу, дозволить забезпечити гнучкість, ефективність та універсальність навчального процесу, а також розкрити особистісний потенціал всіх його учасників.

Список використаних джерел

1. Статистичне дослідження «Стан юридичної освіти». Міністерство юстиції України. URL: <https://minjust.gov.ua/news/ministry/ministerstvo-yustitsii-prezentue-statistichne-doslidjennya-stan-yuridichnoi-osviti>
2. Степко М. Ф., Болюбаш Я. Я, Шинкарук В. Д. Вища освіта України і Болонський процес : навч. посібник. Тернопіль, 2004. 242 с.